

Festuca valesiaca
kostrzewa walezyjska

Trawa charakterystyczna dla obszarów stepowych i półpustynnych, w Polsce dosyć rzadko spotykana głównie na południu kraju. Roślina wytrzymała na suszę i silne nasłonecznienie. Dorasta do 20 cm wysokości. Tworzy gęste, kuliste kępy niebieskich liści. Blaszki liściowe są wąskie, nitkowate, na końcach zaostrome, szorstkie w dotyku. Wiechowate kwiatostany pojawiają się w czerwcu i lipcu. Roślina łatwa w uprawie, odporna na mróz, wymaga gleb suchych, przepuszczalnych, stanowisk słonecznych. Polecana do sadzenia w ogrodach skalnych, żwirowych oraz na cmentarzach.

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

zasięg geograficzny

Alpy, Europa południowo-wschodnia

grupa roślin

byliny

grupa użytkowa

byliny

forma

bylina

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

kępiasty

docelowa wysokość

od 0,1 m do 0,2 m

barwa liści (igieł)

szare, niebieskawe, srebrzyste

zimozieloność liści (igieł)

liście opadające na zimę

rodzaj kwiatów

kwiatostan

barwa kwiatów

kremowe

pora kwitnienia

czerwiec
lipiec

nasłonecznienie

stanowisko słoneczne

wilgotność

podłoże suche

ph podłoża

odczyn lekko kwaśny

rodzaj gleby

piaszczysta
przeciętna ogrodowa

walory

ciekawy pokrój
odporność na zanieczyszczenia
odporność na zasolenie
ozdobne z liści/igieł

zastosowanie

ogrody przydomowe
parki
zielen publiczna
roślina okrywowa
ogrody skalne
ogrody wrzosowiskowe
ogrody orientalne
kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
rabaty
w grupach

strefa

5

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;